

BARKI NAFŠI PSALMID (4QBarkhi Nafshi^{a-e} = 4Q434–438)

Tööversioon, viimane uuendus 1.11.2022

Tõlkinud Urmas Nõmmik.¹ Lähtetekstiks on Qumrani fragmendid 4Q434–438, leitavad editsioonist: M. Weinfeld, D. Seely, „434–438. 4QBarkhi Nafshi^{a-e} – *Qumran Cave 4, XX. Poetical and Liturgical Texts, Part 2*. Esther Chazon *et al.*, eds. (Discoveries in the Judaean Desert 29). Oxford, 1999, 255–334. Nurksulgudes araabia numbrid tähistavad käsikirja ridade numbreid. Pärinimede kirjaviis järgib „Heebrea keele transkriptsiooni soovituslikke reegleid eesti keeleruumi jaoks“, ilmunud teose *Mišnatraktaat „Sabat“* (Šabbat). Piibel kontekstis, 2. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus, 2015, lisana (lk 140–148), vt ka <https://usuteaduskond.ut.ee/et/sisu/juhendid-ja-avalduste-vormid>. Tagasiside tõlkijale urmas.nommik@ut.ee.

Barki nafši psalmid (4QBarkhi Nafshi^{a-e})

Esimene hümn (4Q434 1 i)

- I [1] Õnnista, mu hing, Issandat
kõikide ta imede pärast igavesti!
Õnnistatud olgu Tema nimi!
- II Sest Ta päästis vaese hinge
ja viletsat [2] Ta ei põlanud
ega unustanud armetute hädasid.
Ta avas oma silmad armetu poole,
vaeslaste appihüüdu kuulis,
Ta pööras oma kõrvad [3] nende hädakisa poole.
- III Oma halastuse külluses oli Ta armuline viletsatele
ja avas nende silmad nägemaks Tema teid,
ja nende kõr[v]ad kuulmaks [4] Tema õpetust.
Ta lõikas ümber nende südame eesnahad
ja päästis nad oma helduse pärast,
ja asetas nende jala kindlalt teele.
- IV Nende häda kül[l]uses ei hüljanud Ta neid
[5] ega andnud neid isevalitsejate kätte,
ega mõistnud nende üle kohut koos jumalatutega.
Oma raevu ei sü[üd]anud Ta nende vastu
ega teinud neile lõppu [6] oma vihaga.

¹ © Urmas Nõmmik, 2022.

Ja ehkki ei väsinud kogu Ta viha, ta hõõgus,
ei mõistnud Ta nende üle kohut oma kihu tules. [Tühik.]

V [7] Ta mõistis kohut nende üle oma halastuse külluses,
karistavad kohtuotsused olid nende järelekatsumiseks.

Ja oma halastust Ta rohkendas,
peitis neid Ta paganate seas,
[...] [8] inimese [...] päästis nad.

Paganate massis ei mõistnud Ta nende üle kohut
ja rahvaste keskel ei [...] Ta neid,

VI Siis Ta varjas neid [...],
[9] tegi pimedad kohad valgeks nende ees,
ja konarikud paigad tasaseks;
siis avaldas Ta neile rahu ja tõe 'varasalved'.

Ta määr[ras] [10] mõõdu nende vaimule,
nende sõnadele kaalu seadis,
pani nad laulma viledega.

VII 'Sest ühtse' südame andis Ta neile,
nad kõnnivad [...] te[el].
[11] Oma südame teel ka Tema tõi nad lähedale,
sest nad andsid panti oma vaimu.

Ta läkitas ja sulges [nende] ümber,
[ja kõik]i nuhtlusi Ta käskis, et ne[ed ei lööks]. [Tühik.]

VIII [12] Siis püstitas leeri Ta ingel (nende) ümbe[r],
valvas ta neid, et neid ei hävitaks [Beliá']al.

[Ja] [13] nende vaenlaste [peale puh]ub ta,
oma viha [tule]ga põl[etamaks neid],
ja oma hõõgust [...] neis.

Aga suu[r] [edasi hävinud]

Teine hümn (4Q436 2 i a+b)

I [1] [*Vähemalt üks trikolon puudu*] mõistus,
et tugevdada muljutud südant
ja olla igavesti meeldivalt selles (mõistuses);
et lohutada vaeseid nende häda ajal
ja kukkujate käsi [2] tõsta;
et valmistada teadmise nõusid,
et anda tarkadele teadmust;

ja et ausad jätkaksid õppimist,
et mõista [3] Su tegemisi,
mida Sa tegid varasematel aastatel,
aastatel põlvest põlve.

{...} igavest arusaamist,
mille [4] [oled aseta]nud mu ette.

Siis hoidsid Sa oma Seadust mu ees,
ja oma lepingut kinnitasid Sa mulle.

II Siis Sa tugevdasid [muljutud] [5] südant,
et see võiks kõndida Su teedel.

Mu südant Sa käskisid,
ja mu neerusid Sa õpetasid,
et need ei unustaks Su määruseid.

[6] [Mu südamele määrasid] Sa oma Seaduse,
ja mu neerudele graveerisid.

III Ja Sa sunnid mind
taga ajama Sinu teid,
[7] [tegema kõike, mis] Sulle me[ldib].

Ja sa teed mu suu teravaks mõõgaks,
ja mu keele vabastad pühadele sõnadele.

Ja Sa paned [8] [nende peale] kasvatuse,
et nad ei mõtiskleks inimese tegude üle,
hävingu üle, mis ta huultel.

Mu jalgu Sa tugevdad [9][...],
ja Sa haarad mu paremast käest.

Ja Sa läkitad mu õige[...]
[...]

IV [10] [Kivise südame Sa aj]ad välja² minust,
ja Sa asetad [p]uhta [südame] ta kohale;
[... kurja püüdluse ajad välja³ mu neerudest,]
[1] [ja pühad]use [vaimu] saadad mu südamesse.

Silmade hooruse eemaldad Sa minust,
ja pead silmas [kõiki] [2] oma [te]id;

kangekaelsuse kõrvaldad minust,
ja muudad alandlikkuseks;

raevunud viha eemaldad Sa minust,
ja annad mulle [3] püsiva vaimu.

² Sõna-sõnalt: „sa tõreled“.

³ Sõna-sõnalt: „sa tõreled, välja mu neerudest“.

Südame ninatarkuse⁴
ja silmade kõrkuse lased ununeda minust;
pettuse vaimu [4] hävitad [...],
ja [mulj]utud südame annad mulle.
Püüd[lus ...]

Kolmas hümn (4Q437 2 i)

- I [1] [...]
[...] järele otsijate kogudusest [...].
[2] [...]
[...]
[... võrgu] peitsid nad mulle, et mind püüda,
ja nad jälitasid [mu] hin[ge] [3] [...],
[...]
[tungib] nende [mõ]ök nende enda südamesse,
ja nende vibud murtakse [...].
- II [...]
[4] [Kõige sel]le [pärast] ma õnnistan Su nime, kuniks elan,
millega Sa oled mind päästnud pagana[te] lõksust.
[5] [... rahv]astele.
Aga Su heldused on kaitsekiip mu ümber,
ja Sa valvad mu hinge paganate seas,
ja [...] seas [6] [...]
Sa [ei] häbistanud neid, kes armastasid mind,
Su määruseid ma ei unustanud.
[Mu] hinge hädas [Sa ei [7] jätnud mind maha]
[ega] peitnud oma palet mu anumiste eest.
Ja kõiki mu piinu oled Sa näinud,
ja [mu] süütegusid [...]
- III [8] [Kui] mu vaim [mu e]e[s] oli nõrkemas,
olin ängistunud, kuulsid Sa mu häält.
Oma nooletupes peit[sid Sa mind],
[Sinu käe varjus [9] olin pei]dus.
Siis tegid Sa mu sirgeks nooleks,
oma peo peidus peitsid mind.
Ja [...]
[10] [ja mudast] päästsid Sa mind, et ma ei vajuks sellesse,

⁴ Sõna-sõnalt: „kõrgi nina“.

ja paganate voost, et [see] ei uhaks mind ära,
ja [...]st [11] [ja] ma [vaj]usin [selle] sügavu[stesse]. [Tühik.]

IV Aga Še'olist Sa tõstsid üles mu hi[n]ge,
elu andsid [mu ette].

[12] Ja märgiga [meeste koguduse] panid istuma mu ette,
ja õigluse lastega lohutasid mind.

Ja õi[gu]se mõõdunõoriga rõõmustasid [13] [mu hinge],
[ja] õigluse kaaluvihiga tegid elavaks mu vaimu. [Tühik.]

V Ma õnnistan ko[gu oma jõuga] Issandat,
[14] [ja kiidan] oma südame hõiskamisega tema [he]adust;

Sind, mu Issand, ma pean meeles,
ja mu süda on kindel Su [ee]s.

Ma loodan [15] [Su pääste peale, Iss]and,
[...] ma pean meeles;

siis rõõmutseb mu süda,
Sinus saab kõrgeks [mu] sa[rv].

VI Januneb [16] [mu hing Sinu järele],
[pü]sib Su⁵ jä[rel mu] hing.

Sinu tegemiste üle mõtisklen,
ma pean meeles Sind oma [voodi]l,
öövahikordade ajal [...]

Neljas hümn (4Q437 4 = 438 4 ii 2–6)

I [1] [...] peettustega [...]
[...]

[2] [...] [ja hoida kin]ni Su hingest käskisid Sa.

Kindel püüd [3] [...] [...] Sa olid edukas [...]

[?] kurja kõr[valda]des minust,
ja ar[mu] [4] külluses [...]

[?] vaimulik inimene [?] [...] elurada.

Ja [et kõndida] armu [arm]astuses [5] ja õiguse õigluses,
ja et ettevaatlikult kõndida [kõiki]del Jumala teedel.

Ja Sa kõrva[aldasid minust] [6] hirmu [vai]mu,

⁵ Sõna-sõnalt: kleepub su külge.

ja pääste vaimuga riietasid mind.

II Kõige selle pärast ma [õnnistan ...]

[7] [...]

Se[st] Sinu auhiilgust ja Sinu imetegusid,
mida oled teinud [...]

Üksik fragment (4Q434 7b)

[2] [...] nende kuningriik sealt,
kõr[be]st [kuni] lootuse väravani.

Siis Ta teeb nendega rahu lepingu,
[ta]eva [3] lindudega ja maa elajatega.

Siis Ta teeb nende vaenlased nagu sõnnikuks,
ja nagu põrmuks jahvatab Ta nad: Edómi ja Moávi.